DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 10 september 2009 *

I mål C-366/08,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av Oberlandesgericht München (Tyskland) genom beslut av den 31 juli 2008, som inkom till domstolen den 11 augusti 2008, i målet

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

mot

Adolf Darbo AG,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Lenaerts samt domarna T. von Danwitz, E. Juhász, G. Arestis (referent) och J. Malenovský,

* Rättegångsspråk: tyska.

generaladvokat: Y. Bot,
justitiesekreterare: handläggaren N. Nanchev,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 20 maj 2009,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV, genom R. Burkhardt, Rechtsanwalt,

— Adolf Darbo AG, genom D. Gorny, Rechtsanwalt,

— Tysklands regering, genom M. Lumma och J. Möller, båda i egenskap av ombud,

— Frankrikes regering, genom A. Adam och R. Loosli-Surrans, båda i egenskap av ombud,

— Österrikes regering, genom C. Pesendorfer, i egenskap av ombud,

— Polens regering, genom M. Dowgielewicz, i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom F. Erlbacher och L. Pignataro-Nolin, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av del A i bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 95/2/EG av den 20 februari 1995 om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel (EGT L 61, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv nr 98/72/EG av den 15 oktober 1998 (EGT L 295, s. 18) (nedan kallat direktiv 95/2), och av del II andra stycket i bilaga I till rådets direktiv 2001/113/EG av den 20 december 2001 om sylt, gelé och marmelad samt sötad kastanjepuré avsedda som livsmedel (EGT L 10, 2002, s. 67).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (nedan kallat ZBW) och Adolf Darbo AG (nedan kallat Darbo), som är ett företag bildat enligt österrikisk rätt, avseende förbud för det sistnämnda företaget att i Tyskland saluföra extra sylt med tillsats av konserveringsmedlet kaliumsorbat (E 202) och förpliktelse att ersätta ZBW för kostnaderna för föreläggandet.

Tillämpliga bestämmelser

De gemenskapsrättsliga bestämmelserna

3 Enligt andra skälet i direktiv 95/2 bör skyddet för konsumenten vara det primära målet för regler om livsmedelstillsatser och deras användningsvillkor.

4 I fjärde skälet i direktiv 95/2 anges att vissa av dessa tillsatser, mot bakgrund av den senaste tillgängliga vetenskapliga och toxikologiska informationen, endast bör få användas i vissa livsmedel och på vissa villkor.

5 Enligt artikel 1 i direktiv 95/2 är detta direktiv ett särdirektiv och utgör en del av det uttömmande direktivet i enlighet med artikel 3 i rådets direktiv 89/107/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om livsmedelstillsatser som är godkända för användning i livsmedel (EGT L 40, s. 27; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 200). Direktiv 95/2 gäller för andra tillsatser än färgämnen och sötningsmedel. Det ska inte tillämpas på andra enzymer än dem som nämns i bilagorna.

6 I enlighet med artikel 1.3 a i direktiv 95/2 är ”konserveringsmedel” ämnen som förlänger hållbarheten hos livsmedel genom att skydda dem mot nedbrytning av mikroorganismer.

7 Artikel 2.1 och 2.4 i direktiv 95/2 har följande lydelse:

”1. I livsmedel får endast ämnen som nämns i bilagorna I, III, IV och V användas för de ändamål som nämns i artikel 1.3 och 1.4.

…

4. Tillsatser som nämns i bilagorna 3 och 4 får endast användas i de livsmedel som anges i dessa bilagor och enligt där angivna villkor.

…”

8 Del A i bilaga III till direktiv 95/2 avser konserveringsmedel och antioxidationsmedel som är tillåtna under vissa betingelser, såsom sorbater, bensoater och p-hydroxibensoater. Kaliumsorbat får tillsättas följande livsmedel:

”…

Sylt, gelé och marmelad med lågt sockerinnehåll och liknande produkter med lågt kaloriinnehåll eller utan socker samt andra fruktbaserade smörgåspålägg *Mermeladas*.

…”

9 I del B i bilaga III till direktiv 95/2 föreskrivs att svaveldioxid och sulfit får tillsättas följande livsmedel:

”…

Sylt, gelé och marmelad enligt definition i [rådets direktiv 79/693/EEG av den 24 juli 1979 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om sylt, gelé och marmelad samt kastanjemos (EGT L 205, s. 5; svensk specialutgåva, område 13, volym 10, s. 43), i dess lydelse enligt rådets direktiv 88/593/EEG av den 18 november 1988 (EGT L 318, s. 44; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 142) (nedan kallat direktiv 79/693)] (med undantag av extra sylt och extra gelé) och andra liknande fruktsmörgåspålägg, inklusive produkter med lågt kaloriinnehåll.

…”

10 I femte skälet i direktiv 79/693 anges att ”[e]n ny typ av varor med låg sockerhalt har nyligen kommit ut på vissa marknader men den industriella utvecklingen av dessa är dock ännu inte helt avslutad. Medlemsstaterna bör därför i detta skede få möjlighet att för sådana varor använda beteckningarna sylt, gelé och marmelad samt kastanjemos. … ”

11 Enligt artikel 1 i direktiv 79/693 gäller detta direktiv för bland annat sylt och prima sylt[*]). [*I överensstämmelse med terminologin i bl.a. Europaparlamentets och rådets direktiv 95/2 EG samt rådets direktiv 2001/113/EG används nedan begreppen ”extra sylt” och ”extra gelé”. Övers. anm.]

12 I enlighet med artikel 2 i direktiv 79/693 ska medlemsstaterna vidta alla åtgärder som krävs för att varorna i bilaga 1 till detta direktiv ska få marknadsföras endast om de stämmer överens med definitionerna och reglerna i det direktivet.

13 Artikel 3 i direktiv 79/693 har följande lydelse:

”1. Beteckningarna i bilaga 1 får användas uteslutande för att ange de där definierade varorna, såvida innehållet av löslig torrsubstans i dem är minst 60 % bestämt med refraktometer.

2. Medlemsstaterna får också tillåta att beteckningarna i bilaga 1 används inom eget territorium för varor med ett innehåll av löslig torrsubstans som är mindre än 60 %, om varorna stämmer överens med övriga bestämmelser i detta direktiv med undantag av reglerna i bilaga 3 B.

…”

14 I artikel 7.3 b i direktiv 79/693 föreskrivs följande:

”Märkningen av de varor som definieras i bilaga 1 skall också innehålla följande obligatoriska uppgifter:

…

b) Orden ”total sockerhalt … g per 100 g”, där den angivna siffran utgör det värde som vid + 20°C bestämts med refraktometer på den färdiga varan, dock med en tillåten avvikelse av ± 3 refraktometergrader. …”

15 I bilaga I till direktiv 79/693 slås definitionerna för färdiga varor fast, bland annat extra sylt och sylt.

”…

1. [Extra] sylt (extra jam):

en blandning som fått en lämplig geléartad konsistens och som består av sockerarter och fruktkött från

— en fruktsort, eller

— två eller flera fruktsorter utom äpplen, päron, plommon med kärnor (clingstone plums), meloner, vattenmeloner, vindruvor, pumpor, gurkor och tomater.

Den mängd fruktkött som används vid framställning av 1 000 g färdig vara skall vara minst

— 450 g som huvudregel,

…

2. Sylt:

en blandning som fått en lämplig geléartad konsistens och som består av sockerarter och fruktkött och/eller mos från

— en fruktsort, eller

— två eller flera fruktsorter.

Den mängd fruktkött och/eller mos som används vid framställning av 1 000 g färdig vara skall vara minst

— 350 g som huvudregel,

…”

16 Direktiv 79/693 upphävdes genom direktiv 2001/113 med verkan från den 12 juli 2003. I enlighet med artikel 1 i direktiv 2001/113 ska detta direktiv tillämpas på de varor som definieras i bilaga I till direktivet. Det ska inte tillämpas på varor avsedda för framställning av konditorivaror, kakor eller kex.

17 Bilaga I till direktiv 2001/113 innebär inte någon materiell ändring av definitionerna av begreppen sylt och extra sylt i bilaga 1 till direktiv 79/693. I del II i bilaga I till direktiv 2001/113 föreskrivs dessutom följande:

”De produkter som definieras i punkt I skall innehålla en halt av löslig torrsubstans, bestämd med refraktometer, som uppgår till minst 60 %, utom för varor där de olika formerna av socker helt eller delvis har ersatts med sötningsmedel.

Om inte annat föreskrivs i artikel 5.1 i [Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel (EGT L 109, s. 29)] får medlemsstaterna dock med hänsyn till vissa särskilda fall tillåta användningen

av de reserverade beteckningarna för produkter som definieras i punkt I och som innehåller en halt av löslig torrsubstans som understiger 60 %.”

18 I artikel 1.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/35/EG av den 30 juni 1994 om sötningsmedel för användning i livsmedel (EGT L 237, s. 3; svensk specialutgåva, område 13, volym 27, s. 5) föreskrivs följande:

”3. I detta direktiv avses följande med *utan tillsats av socker* och *energireducerade* i tredje kolumnen i bilagan:

— *utan tillsats av socker*: utan varje tillsats av mono- eller disackarider eller av något annat livsmedel som används på grund av sina sötande egenskaper.

— *energireducerad:* produkt vars energivärde reducerats med minst 30 % jämfört med det ursprungliga livsmedlet eller med en liknande produkt.”

Den nationella lagstiftningen

Den tyska lagstiftningen

19 6 § i lagen om livsmedel, konsumtionsvaror och djurfoder av den 1 september 2005 (Lebensmittel-, Bedarfsgegenstände- und Futtermittelgesetzbuch), i dess lydelse enligt lagen av den 26 april 2006 (BGBl 2006 I, s. 945) har följande lydelse:

”Förbud mot livsmedelstillsatser

1) Det är förbjudet att

1. vid yrkesmässig framställning eller beredning av livsmedel avsedda för saluföring

a) använda icke godkända livsmedelstillsatser …,

…

2. yrkesmässigt saluföra livsmedel som framställts eller beretts i strid med förbudet i nr 1 eller som inte uppfyller kraven i en förordning som utfärdats enligt 7 § punkt 1 eller 2 moment 1 eller 5.”

20 Enligt förteckningarna 1 och 2 i del A i bilaga 5 till förordningen om tillstånd att använda tillsatser i livsmedel för tekniska ändamål av den 29 januari 1998 (BGBl 1998 I, s. 230) (Verordnung über die Zulassung von Zusatzstoffen zu Lebensmitteln zu technologischen Zwecken) får kaliumsorbat endast användas ”för sylt, gelé och marmelad med lågt sockerinnehåll och liknande produkter med lågt kaloriinnehåll eller utan socker samt andra fruktbaserade smörgåspålägg, mermeladas”.

21 Enligt 4 § i förordningen avseende sylt och vissa liknande produkter av den 23 oktober 2003 (BGBl 2003 I, s. 2151) (Verordnung über Konfitüren und einige ähnliche Erzeugnisse) får livsmedel som har en av de beteckningar som anges i bilaga 1 till denna förordning endast saluföras yrkesmässigt när de framställningskrav som anges i den ovannämnda bilagan är uppfyllda.

22 I avdelning I i bilaga 1 till förordningen avseende sylt och vissa liknande produkter fastställs kraven för tillverkning av sylt med beteckningen extra sylt i enlighet med direktiv 2001/113. I avdelning II i denna bilaga föreskrivs följande:

”1. De produkter som definieras i punkt I ska innehålla en halt av löslig torrsubstans … som uppgår till minst 60 procent. Undantag görs för varor där de olika formerna av socker helt eller delvis har ersatts med sötningsmedel i enlighet med bestämmelserna i förordningen om tillstånd att använda tillsatser.

…”

Den österrikiska lagstiftningen

23 I 3 § i förordningen om sylt, gelé och marmelad samt sötad kastanjepuré, förordning utfärdad av hälso- och kvinnoministeriet (Verordnung der Bundesministerin für Gesundheit und Frauen über Konfitüren, Gelees, Marmeladen und Maronenkrem), av år 2004 (BGBl. II, 367/2004) föreskrivs följande:

”1. De produkter som definieras i 1 § punkt 1 ska innehålla en halt av löslig torrsubstans … som uppgår till minst 60 procent. Undantag görs för varor där de olika formerna av socker helt eller delvis har ersatts med sötningsmedel. …

2. Sylt gelé och marmelad med lågt sockerinnehåll ska innehålla mindre än 60 procent löslig torrsubstans och minst 45 procent löslig torrsubstans … Fruktinnehållet ska minst motsvara de krav som ställs på produkter i kategorin extra.”

Tvisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

24 Under beteckningen extra sylt saluförde Darbo, i förpackningar om 25 gram och i stora dunkar för konditoribruk, sylt som innehöll kaliumsorbat (E 202) och hade ett sockerinnehåll i form av löslig torrsubstans som uppgick till 58 procent.

25 ZBW, som var kärande i första instans i målet vid den nationella domstolen, ansåg att den ifrågavarande sylten inte hade ett lågt sockerinnehåll och yrkade vid Landgericht München att Darbo skulle förpliktas att avstå från att saluföra denna sylt i Tyskland och ersätta ZBW för kostnaderna för föreläggandet.

26 Darbo yrkade att talan skulle ogillas och angav att företagets sylt hade en låg sockerhalt och att konservering med kaliumsorbat därför var tillåten enligt direktiv 95/2. Enligt Darbo var det lagligt att saluföra sylten i Tyskland, eftersom den lagligen salufördes i Österrike.

27 Landgericht München biföll ZBW:s talan genom dom av den 25 september 2007. Darbo överklagade denna dom till Oberlandesgericht München.

28 Eftersom uttrycket lågt sockerinnehåll i den mening som avses i del A i bilaga III till direktiv 95/2 inte omfattar sylt som kvalificeras som extra sylt, kan kaliumsorbat enligt den domstolen inte tillsättas sådan sylt som konserveringsmedel. Darbo har under sådana förhållanden inte möjlighet att saluföra sin sylt i vare sig Tyskland eller Österrike.

29 Om extra sylt däremot omfattas av definitionen för sylt med lågt sockerinnehåll, är utgången av målet vid den nationella domstolen beroende av under vilka villkor den ifrågavarande sylten ska anses ha ett lågt sockerinnehåll. Det ska härvid fastställas om detta uttryck även omfattar sylt som innehåller en halt av löslig torrsubstans som uppgår till 58 procent.

30 Under dessa omständigheter beslutade Oberlandesgericht München att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

”1. Ska begreppet sylt med lågt sockerinnehåll i del A i bilaga III till … direktiv 95/2 … tolkas så, att det även omfattar sylt som kvalificeras som extra sylt?

2. Om fråga 1 besvaras jakande:

   a) Hur ska begreppet sylt med lågt sockerinnehåll i del A i bilaga III till direktiv 95/2 … tolkas i övrigt?

   b) Ska detta begrepp tolkas så, att det även omfattar sylt som kvalificeras som extra sylt och som innehåller en halt av löslig torrsubstans på 58 procent?

3) Om frågorna 1 och 2 besvaras jakande:

   Ska del II andra stycket i bilaga I till … direktiv 2001/113… tolkas så, att beteckningen extra sylt kan tillämpas även på sylt som innehåller en halt av löslig torrsubstans som understiger 60 procent när kvalificeringen som sylt inte omfattas av mindre stränga krav?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första och den andra frågan

31 Genom de första två frågorna, som ska prövas tillsammans, vill den hänskjutande domstolen i huvudsak få klarhet i om begreppet ”med lågt sockerinnehåll”, som anges

i del A i bilaga III till direktiv 95/2, avser sylt som kvalificeras som extra sylt och har ett sockerinnehåll som uppgår till 58 procent.

32 För att besvara dessa frågor ska domstolen först och främst slå fast huruvida beteckningen sylt i den mening som avses i den ovannämnda bestämmelsen omfattar även de produkter som kvalificeras som extra sylt.

33 Eftersom direktiv 95/2 är ett särdirektiv som utgör en del av det uttömmande direktivet i enlighet med artikel 3 i rådets direktiv 89/107, syftar det till att harmonisera medlemsstaternas lagstiftning om användning av vissa livsmedelstillsatser som är godkända för användning i vissa livsmedel.

34 Bilaga III till direktiv 95/2 avser konserveringsmedel och antioxidationsmedel som under vissa betingelser kan tillåtas i vissa livsmedel. I del A i denna bilaga föreskrivs bland annat att kaliumsorbat får tillsättas endast ”sylt, gelé och marmelad med lågt sockerinnehåll och liknande produkter med lågt kaloriinnehåll eller utan socker samt andra fruktbaserade smörgåspålägg mermeladas”.

35 I denna bestämmelse hänvisas till begreppet sylt med lågt sockerinnehåll, men det anges inte om begreppet sylt används generiskt, så att det omfattar både varor som kvalificeras som sylt och varor som har beteckningen extra sylt.

36 Eftersom direktiv 95/2 inte innehåller någon definition av begreppet sylt, ska domstolen tillämpa direktiv 79/693 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om bland annat sylt, som var tillämpligt vid tidpunkten för omständigheterna i målet vid den nationella domstolen. Domstolen ska härvid avgöra om varor som kvalificeras som extra sylt kan ha ett lågt sockerinnehåll med hänsyn till det ovannämnda direktivet.

37 Det ska härvid preciseras att direktiv 79/693 upphävdes genom direktiv 2001/113 med verkan från den 12 juli 2003. Direktiv 2001/113 har inte inneburit någon materiell ändring av definitionerna av begreppen sylt och extra sylt i direktiv 79/693.

38 I artikel 3.1 i direktiv 79/693 föreskrivs att beteckningarna i bilaga 1 till det direktivet får användas uteslutande för att ange de där definierade varorna, såvida innehållet av löslig torrsubstans i dem är minst 60 procent bestämt med refraktometer.

39 Enligt artikel 3.2 i direktiv 79/693 får medlemsstaterna dessutom tillåta att beteckningarna sylt och extra sylt används inom eget territorium för varor med ett innehåll av löslig torrsubstans som är lägre än 60 procent, om varorna stämmer överens med övriga bestämmelser i detta direktiv.

40 Såsom framgår av femte skälet i direktiv 79/693 avsåg gemenskapslagstiftaren genom detta undantag att ge medlemsstaterna möjlighet att använda de beteckningar som anges i bilaga I till det direktivet för varor med lågt sockerinnehåll.

41 Enligt bilaga 1 till direktiv 79/693 är sylt en blandning som fått en lämplig geléartad konsistens och som består av sockerarter och fruktkött eller mos från en eller flera fruktsorter. I denna bilaga anges vidare att den mängd fruktkött eller mos som används vid framställning av 1 000 gram färdig vara ska vara minst 350 gram som huvudregel.

42 Enligt bilaga 1 till direktiv 79/693 är extra sylt en blandning som fått en lämplig geléartad konsistens och som består av sockerarter och fruktkött från en eller flera

fruktsorter utom vissa fruktsorter som inte kan blandas. I denna bilaga föreskrivs att den mängd fruktkött som används vid framställning av 1 000 gram färdig vara ska vara minst 450 gram som huvudregel.

43 Det framgår av dessa definitioner att de skillnader som föreligger mellan dessa två beteckningar för sylt huvudsakligen består i koncentrationen och den mängd fruktkött som används vid framställningen.

44 Det finns i detta avseende inte någon uppgift i direktiv 79/693 om att de varor som kvalificeras som extra sylt ska ha ett högre sockerinnehåll än de som kvalificeras som sylt och inte heller om att det endast är de sistnämnda som kan ha ett lågt sockerinnehåll.

45 Domstolen anger slutligen, särskilt med avseende på direktiv 95/2, att andra bestämmelser i bilagorna tydligt och uttryckligen avser varor som kvalificeras som sylt eller extra sylt.

46 I bilaga II till direktiv 95/2 anges livsmedel i vilka ett begränsat antal tillsatser i bilaga I till detta direktiv får användas. Den ovannämnda bilaga II innehåller två olika förteckningar över tillsatser med avseende på sylt respektive extra sylt i den mening som avses i direktiv 79/693.

47 I del B i bilaga III till direktiv 95/2, som avser svaveldioxid och sulfit som under vissa betingelser kan tillåtas i vissa livsmedel, anges ”[s]ylt, gelé och marmelad enligt definition i direktiv 79/693/EEG (med undantag av extra sylt och extra gelé) och andra liknande fruktsmörgåspålägg, inklusive produkter med lågt kaloriinnehåll”. I denna bestämmelse utesluts uttryckligen att dessa tillsatser får användas i varor som kvalificeras som extra sylt.

48 Härav följer att gemenskapslagstiftaren gjorde en tydlig åtskillnad mellan beteckningarna sylt och extra sylt i den mening som avses i direktiv 79/693 när förteckningarna i bilaga II och del B i bilaga III till direktiv 95/2 upprättades, för att därigenom ange dels i vilka livsmedel ett begränsat antal tillsatser i bilaga I till detta direktiv får användas, dels vilka konserveringsmedel och antioxidationsmedel, såsom svaveldioxid och sulfit, som under vissa betingelser kan tillåtas.

49 Enligt del A i bilaga III till direktiv 95/2 är det emellertid tillåtet att använda konserveringsmedel, såsom kaliumsorbat, endast i sylt med lågt sockerinnehåll. Det anges inte några ytterligare uppgifter om hur sådan sylt ska kvalificeras.

50 Det framgår under dessa förhållanden av vad ovan angetts att beteckningen sylt i den mening som avses i del A i bilaga III till direktiv 95/2 används generiskt och därmed omfattar både varor som kvalificeras som sylt och varor som har beteckningen extra sylt.

51 Domstolen ska för det andra utreda om extra sylt, såsom den som Darbo saluför och som har ett sockerinnehåll som uppgår till 58 procent, kan anses vara ”sylt med lågt sockerinnehåll” i den mening som avses i del A i bilaga III till direktiv 95/2.

52 Domstolen anger härvid först och främst att, trots att det i denna bestämmelse inte anges något tröskelvärde under vilket sylt kan anses ha ett lågt sockerinnehåll, medför en tolkning av detta uttryck enligt dess ordalydelse att sockerinnehållet ska vara påtagligt lägre än en given referenshalt. Genom den ovannämnda bestämmelsen införs nämligen adjektivet lågt i syfte att ange det sockerinnehåll i sylt som fordras för att tillsatser ska få användas.

53 Den tyska regeringen har i sitt skriftliga yttrande anfört att begreppen ”med lågt sockerinnehåll” och ”med lågt kaloriinnehåll” används fullständigt likvärdigt i direktiv 95/2. Den tyska regeringen har därför hänvisat till definitionen av begreppet energireducerade[*] i den mening som avses i artikel 1.3 i direktiv 94/35. Enligt denna bestämmelse innebär det ifrågavarande begreppet krav på en minskning med minst 30 procent jämfört med det ursprungliga livsmedlet eller med en liknande produkt. [*I överensstämmelse med terminologin i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/2 EG används nedan begreppet ”med lågt kaloriinnehåll”. Övers. anm.]

54 Det är härvid tillräckligt att erinra om att dessa båda begrepp i enlighet med de olika bilagorna i direktiv 95/2 används för bestämning av olika varor, nämligen å ena sidan sylt och å andra sidan varor som liknar sylt. Härav följer att gemenskapslagstiftaren inte ansett dessa begrepp vara fullständigt likvärdiga och att begreppet med lågt kaloriinnehåll inte med nödvändighet förutsätter en minskning med minst 30 procent jämfört med en given referenshalt.

55 Såsom kommissionen med fog har anfört under förhandlingen medför en tolkning av dessa två uttryck enligt deras ordalydelse att det för att konserveringsmedlet kaliumsorbat ska få användas fordras att sockerinnehållet i sylt eller kaloriinnehållet i liknande varor är påtagligt lägre.

56 Domstolen anger vidare att konserveringsmedel i enlighet med artikel 1.3 i direktiv 95/2 är ämnen som förlänger hållbarheten hos livsmedel genom att skydda dem mot nedbrytning av mikroorganismer.

57 Enligt de vetenskapliga och tekniska kriterier som legat till grund för direktiv 95/2 uppkommer ett tekniskt behov av att använda konserveringsmedel, såsom kaliumsorbat, i sylt endast när sockerinnehållet är lågt och den mängd socker som sylten innehåller inte är tillräcklig för att hållbarheten ska säkerställas.

58 Enligt andra skälet i direktiv 95/2 bör emellertid skyddet för konsumenten vara det primära målet för regler om livsmedelstillsatser och deras användningsvillkor.

59 Enligt artikel 2.1 i direktiv 95/2 får därför endast ämnen som nämns i bilagorna I, III, IV och V användas i livsmedel för de ändamål som nämns i artikel 1.3 och 1.4 i detta direktiv.

60 Domstolen har härvid fastslagit att det tekniska behovet är nära sammankopplat med bedömningen av vad som är nödvändigt för skyddet för folkhälsan. Om det inte finns ett tekniskt behov som motiverar användning av en tillsats saknas det anledning att ta den potentiella risk som ett tillstånd att använda denna tillsats innebär för folkhälsan (se dom av den 20 mars 2003 i mål C-3/00, Danmark mot kommissionen, REG 2003, s. I-2643, punkt 82).

61 Ett sådant mål som skyddet för folkhälsan innebär därför att det fordras att användningen av tillsatser i livsmedel, och i synnerhet av konserveringsmedel såsom kaliumsorbat, begränsas till ett särskilt tekniskt behov. Enligt del A i bilaga III till direktiv 95/2 fordras härvid att sockerinnehållet i sylt minskas betydligt för att ett tekniskt hållbarhetsbehov ska täckas genom att kaliumsorbat används.

62 Eftersom referenshalten av socker i sylt har fastställts till 60 procent i direktiv 79/693, har varor som kvalificeras som extra sylt, såsom de som är i fråga i målet vid den nationella domstolen och som har ett sockerinnehåll som uppgår till 58 procent, ett sockerinnehåll som bara är obetydligt lägre än referenshalten på 60 procent.

63 Domstolen tillägger slutligen att det, såsom den franska regeringen har anfört under förhandlingen, i artikel 7.3 b i direktiv 79/693 föreskrivs att märkningen av de varor som definieras i bilaga 1 till detta direktiv, däribland de varor som kvalificeras som sylt och

extra sylt, ska förses med den obligatoriska uppgiften ”total sockerhalt… g per 100 g” med en tillåten avvikelse av tre refraktometergrader mer eller tre refraktometergrader mindre.

64 Gemenskapslagstiftaren har således medgett att en variation med tre enheter mer eller tre enheter mindre i förhållande till en referenshalt på 60 procent inte kan innebära en påtaglig förändring av sockerinnehållet i varor som kvalificeras som sylt och extra sylt. I förevarande mål ligger en extra sylt med ett sockerinnehåll som uppgår till 58 procent härvid inom gränserna för den avvikelse som gemenskapslagstiftaren föreskrivit i samband med uppgiften om sockerinnehållet vid märkningen av de ifrågavarande varorna.

65 Med hänsyn till lydelsen i del A i bilaga III till direktiv 95/2, det tekniska behovet av att använda konserveringsmedel och målet att skydda folkhälsan som föreskrivs i detta direktiv följer att sådan sylt inte avses i den ovannämnda bestämmelsen.

66 Den första och den andra frågan ska således besvaras så, att begreppet sylt med lågt sockerinnehåll som anges i del A i bilaga III till direktiv 95/2 avser sylt som kvalificeras som sylt eller extra sylt och som har ett sockerinnehåll som är påtagligt lägre än referenshalten på 60 procent. Varor som kvalificeras som extra sylt och som har ett sockerinnehåll som uppgår till 58 procent kan inte anses ha ett lågt sockerinnehåll i den mening som avses i denna bestämmelse.

67 Med beaktande av svaret på den första och den andra frågan saknas anledning att besvara den hänskjutande domstolens tredje fråga.

Rättegångskostnader

68 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

Begreppet sylt med lågt sockerinnehåll som anges i del A i bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 95/2/EG av den 20 februari 1995 om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv nr 98/72/EG av den 15 oktober 1998, avser sylt som kvalificeras som sylt eller extra sylt och som har ett sockerinnehåll som är påtagligt lägre än referenshalten på 60 procent. Varor som kvalificeras som extra sylt och som har ett sockerinnehåll som uppgår till 58 procent kan inte anses ha ett lågt sockerinnehåll i den mening som avses i denna bestämmelse.

Underskrifter